Dissabte després de Cendra

Text de l'Evangeli (*Lc* 5,27-32): En aquell temps, Jesús va sortir i veié un publicà, de nom Leví, assegut al teloni, i li digué: «Segueix-me». I deixant totes les coses [i] aixecant-se, el seguia. I Leví li feu un gran convit a casa seva; i hi havia una gran gentada de publicans i d'altres que estaven a taula amb ells. I els fariseus i els escribes d'ells murmuraven contra els seus deixebles, dient: «Per què mengeu i beveu amb els publicans i pecadors?». I responent Jesús, els digué: «No necessiten metge els qui estan bons, sinó els qui estan malalts. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors a penitència».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors a penitència»

Mn. Joan Carles MONTSERRAT i Pulido
(Cerdanyola del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui veiem com avança la Quaresma i la intensitat de la conversió a la qual el Senyor ens crida. La figura de l'apòstol i evangelista Mateu és molt representativa dels qui podem arribar a pensar que, per causa del nostre historial, o pels pecats personals o situacions complicades, és difícil que el Senyor es fixi en nosaltres per a col·laborar amb Ell.

Doncs bé, Jesucrist, per a treure'ns tot dubte ens posa com a primer evangelista el cobrador d'impostos Leví, a qui li diu sense més: «Segueix-me» (Lc 5,27). Amb ell fa exactament el contrari del que una mentalitat "benpensant" i "assenyada" podria considerar. Si avui volem aparentar ser "políticament correctes", Leví —en canvi— venia d'un món on gaudia del rebuig de tots el seus compatriotes, ja que se'l considerava, només pel fet de ser publicà, col·laboracionista dels romans i, possiblement, defraudador per les "comissions", el qui escanyava els pobres per a cobrar-los els impostos, en fi, un pecador públic.

Als qui es consideraven perfectes, no els podia passar pel cap que Jesús no només no els cridés a seguir-lo, sinó ni tan sols a seure a la mateixa taula.

Però amb aquesta actitud d'escollir-lo, Nostre Senyor Jesucrist ens diu que més aviat és d'aquest tipus de gent de qui li agrada servir-se per expandir el seu Regne; ha escollit els malalts, els pecadors, els qui no es creuen justos: «Per a confondre els forts, ha escollit els qui són febles als ulls del món» (1Co 1,27). Són aquests els qui necessiten el metge, i sobretot, entendran que els altres també el necessitin.

Hem de fugir, doncs, de pensar que Déu vol expedients nets i immaculats per a servir-lo. Aquest expedient només el va preparar per la Nostra Mare. Però per a nosaltres, subjectes de la salvació de Déu i protagonistes de la Quaresma, Déu vol un cor contrit i humiliat. Precisament, «Déu t'ha fet dèbil per a donar-te el seu propi poder» (Sant Agustí). Aquest és el tipus de gent que, com diu el salmista, Déu no menysprea.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si ho vols, pots ser guarit: lliura't al metge i ell medicarà els ulls de l'ànima i del teu cor. ¿Qui és aquest metge? Déu és el qui guareix i vivifica per la seva Paraula. Déu ho creà tot per la seva Paraula i la seva saviesa» (Sant Teòfil d'Antioquia)

- «Una dada que salta a la vista: Jesús no exclou ningú de la seva amistat: 'No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors' (Mc 2,17). El bon anunci de l'Evangeli consisteix precisament en això: en l'oferiment de la gràcia de Déu al pecador!» (Benet XVI)

- «Jesús invita els pecadors a la taula del Regne: 'No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors' (Mc 2,17). Els invita a la conversió, sense la qual no es pot entrar al Regne, però els mostra amb paraules i fets la misericòrdia sense límits del seu Pare envers ells i la immensa 'joia del cel per un sol pecador que es converteix' (Lc 15,7). La prova suprema d'aquest amor serà el sacrifici de la seva pròpia vida 'en remissió dels pecats' (Mt 26,28)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 545)